

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2022

Πρός
τόν Ἱερό Κληρο,
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες καί
τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σ' ἓνα κόσμο πού συνταράσσεται ἀπό φοβερές πολεμικές ἰαχές καί ἔκκωφαντικούς κρότους φονικῶν βομβῶν, παράξενα μὰ ἐλπιδοφόρα ἀντηχεῖ τό θριαμβευτικό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας: «Χριστός Ἀνέστη!». Σήμερα κατατροπώθηκε ὁ Ἄδης καί ὁ ἄρχοντας τοῦ κακοῦ καί τοῦ θανάτου, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου. Νικήθηκε ἀπό τόν Χριστό μας ὁ θάνατος, γιατί ἡ ἀγάπη Του ἀποδείχθηκε πιά δυνατή ἀπό τήν ἀνθρώπινη κακία καί τόν θάνατο. Χαρμόσυνη καί εὐφρόσυνη ἀνατέλλει ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Οἱ καμπάνες τῶν ὀρθοδόξων ναῶν ἀναγγέλοντας θριαμβευτικά τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου φαίνεται σά νά συγκαλύπτουν τίς κλαγγές τῶν ὄπλων.

Ἡ φύση σκορπᾷ τά πρῶτα χαμόγελα τῆς ἀνοιξης καί ἡ ἀφύπνιση τῆς ζωῆς συμπίπτει μέ τήν ἔγερση τοῦ Κυρίου. Ὅλα συμβάλλουν στό μεγαλεῖο τῆς «ἐορτῶν ἐορτῆς», γιατί αὐτή εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡ πρώτη Κυριακή πού ἀνακυκλώνεται στό λειτουργικό ἔτος κάθε ἐβδομάδα, ὡς ἡμέρα θριάμβου, χαρᾶς, ἐλπίδας καί καταλλαγῆς.

Τό πρῶτο δῶρο πού χάρισε ὁ Ἀναστάς Θεάνθρωπος στούς μαθητές Του μετὰ τήν Ἀνάσταση ἦταν ἡ εἰρήνη· «Εἰρήνη ὑμῖν». Τήν ἴδια αὐτή δωρεά ἔδωσε καί σέ ὄλους ἐμᾶς μέ τήν κοινωνία τοῦ Πασχαλίου Ἄμνου τῆς λογικῆς θυσίας, ἀφοῦ ὄχι μόνο μᾶς φανερώθηκε, ἀλλά μᾶς τίμησε μέ τήν ἐπίσκεψή Του «Εἰρήνη ὑμῖν», εἶπε καί σέ ἐμᾶς. Τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ πού ἐλάβαμε ὑπό τά εὐχαριστιακά εἶδη τοῦ ἄρτου καί οἴνου μᾶς ἔδωσαν τήν ἐσωτερική εἰρήνη καί μᾶς συμφιλίωσαν μέ τό Θεό Πατέρα.

Δέν ἀρκεῖται ὁ Ἀναστημένος θριαμβευτής νά εὐχηθεῖ μιά φορά μόνο στούς ἀνθρώπους τήν εἰρήνη, ἀλλά τήν ἐπαναλαμβάνει, γιατί θέλει ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ νά κυριαρχήσει καί νά βασιλεύσει μόνιμα καί σταθερά στίς καρδιές καί τή ζωή τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἄνθρωπος ποθεῖ τήν εἰρήνη ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς του, ἀλλά συχνά ἀγνοεῖ τήν πραγματική φύση καί τήν οὐσιαστική διάσταση αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καί οἱ τρόποι πού ἀκολουθεῖ γιά νά τό κερδίσει δέν εἶναι πάντοτε οἱ δρόμοι τοῦ Θεοῦ.

Γι' αυτό πρέπει να διδαχθῆ ἀπὸ τῆ Βίβλο καὶ τὴν Ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας σέ τί συνίσταται ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης καὶ πῶς νὰ κερδίσει τὴ θεϊκὴ αὐτὴ δωρεὰ διὰ τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ.

Ἡ βιβλικὴ ἔννοια τῆς εἰρήνης δέν σημαίνει μόνο τὴν ἀπουσία ἐξωτερικῶν πολεμικῶν συγκρούσεων πού ἐξασφαλίζει ἀπλὰ μίαν ἡσυχὴ καὶ ἀσφαλῆ ζωὴν.

Δηλώνει μίαν πληρότητα ζωῆς, τὴν κατάστασι τοῦ δικαίου ἀνθρώπου πού ζεῖ σὲ ἀρμονία μὲ τὸν ἑαυτὸ του, τὸν πλησίον, μὲ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, μὲ τὸν ἴδιον τὸν Θεόν. Ἡ εἰρήνη ἔστι εἶναι εὐλογία, ἀνάπαυσις, δόξα, σωτηρία, ζωὴ. Αὐτὸ τὸ θεῖο δῶρον ὁ ἀνθρώπος τὸ κερδίζει μὲ τὴν ζῶσα προσευχὴ μὲ πίστιν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐνεργὸν ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης γιατί ὀφείλει νὰ συνεργαστῆ μὲ τὸν Θεόν γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς, συνεργασία πού ἱστορικὰ ἀποδεικνύεται ἀμφίβωλον ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας.

Οἱ προφῆτες θέτουν ἀμείλικτα τοὺς ἀνθρώπους μπροστὰ στὸ δίλημμα «πόλεμος ἢ εἰρήνη», ὀραματίζονται καὶ προλέγουν ἕνα κατὰ Θεόν εἰρηνικὸ μέλλον. Αὐτὴ ἡ κατάστασι ἀποδεσμεύεται ἀπὸ τὰ συμβατὰ ἐπίγεια ὄρια καὶ ἀποκτᾶ μίαν διάστασι ἐσχατολογικὴν. Γιατί ὁ «πάσχων Δοῦλος τοῦ Θεοῦ», ὁ «ἄρχων εἰρήνης» θὰ ἀνοίξει καὶ πάλι τὸν κλειστὸν παράδεισον τῆς τρυφῆς, γιατί αὐτὸς ὁ ἴδιος θὰ εἶναι ἡ εἰρήνη «ἢ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα». Ὅχι μόνο τὸ ἀνθρωπογενές, ἀλλὰ καὶ τὸ φυσικὸ περιβάλλον θὰ συμφιλιωθῆ μὲ τὸν ἀνθρώπον καὶ θὰ εἰρηνεύσουν ἀκόμη καὶ τὰ ἄγρια θηρία.

Ἡ ἐλπίδα καὶ προσδοκία τῶν δικαίων καὶ τῶν προφητῶν γίνεται πραγματικότητα καὶ ἐκπληρώνεται ἐν Χριστῷ ἀναστάντι, γιατί ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς, ὁ θάνατος, νικῆθηκε «ἐν αὐτῷ» καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Ἄν καὶ ἡ ἀνθρώπινη ἱστορικὴ πορεία ἐκτελίσσεται σάν μίαν διαρκῆ ἀλληλουχίαν πολεμικῶν συγκρούσεων ἀκόμη καὶ στὴν μ.Χ. ἐποχὴν, αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ ἀνθρώποι δέν οἰκειοποιήθηκαν συνειδητὰ καὶ ἐκούσια τίς ὑπέρλογες δωρεές τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἔτσι σήμερον ζοῦμε τὸ τραγικὸ φαινόμενον νὰ βρίσκονται σὲ ἐμπόλεμη κατάστασι ἀκόμη καὶ λαοὶ πού εἶναι πνευματικοὶ ἀδελφοὶ ὡς ὀρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἀγκαλιάζουμε μὲ περισσὴ ἀγάπην καὶ προσευχὴν ὅλους τοὺς ταλαιπωρημένους ἀδελφούς πού ζοῦν τὸν τρόπον τοῦ πολέμου, τοὺς τραυματίους, τοὺς ἀμέτρητους πρόσφυγες, τοὺς πονεμένους πού ἔχασαν ἀγαπημένα τους πρόσωπα, αὐτούς πού ζοῦν μέσα στὰ ἐρείπια καὶ τὰ παιδιὰ μὲ τὰ πολλὰ δάκρυα καὶ τὰ πονεμένα βλέμματα καὶ εὐχόμεσθε ὀλόψυχα νὰ σταματήσῃ ἐπιτέλους τὸ δράμα τους.

Οἱ προφητικὲς προσδοκίες καὶ ἐπαγγελίες γιὰ τὴν μεσσιανικὴν εἰρήνην θὰ προκύψουν ὡς ἱστορικὴ πραγματικότητα, ὅταν οἱ ἀνθρώποι τὸ θελήσουν καὶ τὸ ἀποφασίσουν πραγματικά.

Το Εύαγγέλιο υποδεικνύει τήν παρουσία τοῦ ζῶντος Χριστοῦ ὡς τήν πηγή καί τήν πραγμάτωση τῆς εἰρήνης.

Ὅταν ἡ θλίψη καί ὁ προβληματισμός τείνει νά κυριεύσει τούς μαθητές, ὁ Ἰησοῦς τούς βεβαιώνει «εἰρήνη ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνη τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν». Αὐτή ἡ εἰρήνη συνδέεται μέ τή νίκη του πάνω σέ κάθε δύναμη τοῦ κακοῦ καί στό θάνατο.

Ἔτσι ὡς νικητής τοῦ θανάτου, ὁ Ἀναστάς Κύριος, προσφέρει τήν ὀλοκληρωμένη εἰρήνη καί τή δυνατότητα στούς πιστούς νά ζήσουν σ' ἓνα ἀσφαλῆ κόσμο μέ δικαιοσύνη καί ἀγάπη.

Μόνον ὁ Χριστός πού ἴσταται ὑπεράνω φυλετικῶν, ἐθνικῶν καί ταξικῶν διακρίσεων ἀποτελεῖ τόν ὑπαρκτό τόπο καί τρόπο τῆς εἰρήνης μεταξύ τῶν λαῶν, γιατί Αὐτός μέ τήν Ἀνάστασή Του κατέλυσε τήν τυραννία τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου, πού εἶναι ἡ πηγή κάθε ἀποξένωσης καί διαίρεσης.

Γί' αὐτό ἀκριβῶς, ἀναφωνοῦμε πάλιν καί πολλάκις: «Χριστός Ἀνέστη!».

Ὁ Νικητής τοῦ θανάτου νά χαρίσῃ σέ ὅλους μας ψυχική εἰρήνη, ὑγεία, δύναμη καί τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Ἔτη πολλά, εὐλογημένα καί εὐφρόσυνα!!

Μετ' εὐχῶν καί ἀγάπης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΘΗΒΩΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ & ΑΓΛΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ο ΘΗΒΩΝ, ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ & ΑΥΛΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥΣ: Νά ἀναγνωσθεῖ εὐκρινῶς ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος πρό τῆς μεταδόσεως τοῦ Ἁγίου Φωτός καί τοῦ Τροπαρίου « *Ἰδοῦ σκοτία καί πρωί...* ».